

*Muistolauseita
&
kukkalaitteita*

MUISTOLAUSEET

Saatteeksi, lyhyitä säkeitä

Rakastettu - kaivattu

Suurella rakkaudella

Syvästi kaivaten

Muistosi säilyy aina

Olet aina sydämessäni

Kiitollisin mielin muistamme sinua

Lepää rauhassa

Lepää Herrasi huomassa

Kiitos kaikesta, minkä sinulta sain!

Ihminen kuolee, muisto elää

Muistamme - kaipaamme sinua

Sydän uupunut levon sai

Hengellisiä säkeitä

1. Autuaita ovat ne kuolleet, jotka
Herrassa kuolevat.

(Ilm. 14:13)

2. Herra, nyt sinä lasket palvelijasi
rauhaan menemään.

(Luuk. 2:29)

3. Herra on minun paimeneni,
ei minulta mitään puutu

(Ps 23:1)

4. Herra on antanut meille elämän,
Hänen kädessään on myös
lähtömme hetki.

5. Ihmisen elinpäivät ovat kuin
ruoho. Kun tuuli käy hänen
ylitsensä, ei häntä enää ole. Mutta
Herran armo pysyy iankaikkisesti.

(Ps. 103:15-17)

6. Ihminen on kuin
tuulen henkäys,
hänen päivänsä kuin
pakeneva varjo.

7. Ja hän on pyyhkivä kaikki kyyneleet
heidän silmistään, eikä kuolemaa
ole enää oleva.

(Ilm. 21:4)

8. Jumala ei koskaan sulje ovea
aukaisematta toista.

9. Minä olen ylösousemus ja elämä.
Joka uskoo minuun, hän elää,
vaikka olisi kuollut.

(Joh. 11:25)

10. Katso, niin kuin savi savenvalajan
kädessä, niin te olette
minun kädessäni, sanoo Herra.
(Jer. 18:6)
11. Rakkaus ei koskaan häviä.
(1 Kor. 13:8)
12. Suo minun asua Sinun
majassasi iankaikkisesti.
turvautua Sinun
siipiesi suojaan.
(Ps. 61:5)
13. Ikäsi kypsyydessä
sinä menet hautaan,
niin kuin lyhde
korjataan ajallaan.
(Job 5:26)
14. Samoin kuin olette osalliset
kärsimyksistä
samoin olette osalliset
myöskin lohdutuksesta.
(2. Kor. 1:7)
15. Hän väsynyttä virvoittaa,
Hän armahtaa
ja rauhansa Hän antaa.
16. Viherjäisille niityille Hän
vie minut lepäämään.
(Ps. 23:2)

Meri

17. Ja Henki ikuinen
taa tuonen virran kantaa,
päin rauhan suurta rantaa
vie pienen ihmisen.
(Martti Korpilahti)
18. On pursi irronnut maan laiturilta,
vie virrat kuulaat kohti Jumalaa.

19. Sinun rauhasi on ääretön
niin kuin meri.
20. Ma katson kuinka tumma laine
liittyy valkeaan.
Käyn kerran niitten matkaan
unhon virtaan harmajaan
ja tuudittaudun tuolle puolen ajan.
21. Meri tyyntyy, varjot pitenee,
rauhan ranta lähenee -
vene hiljaa satamaan saapuu.
22. Minä soudan pois maailmasta
uneen ja unheeseen
ja tuskasta kuolemasta,
minä soudan vapauteen.
23. Minne meri ja taivas kantaa
minne aalto ja tuuli käy
siellä nouseva aurinko hohtaa
ja sydämelles lempeän rauhan suo.
24. Kodin tynnestä rannasta
purjehtimaan
lähdit poika uljas ja nuori.
Nous matkalla myrsky
ja purtesi kaas,
sinut saavutti surman nuoli.
25. Niin hiljaa enkeli kulkua johti,
elon virran valkeita rantoja kohti.
26. Pysähtyi sydämes pursi
rauhan vienoille vesille,
armon auringon sylihin.
- (J.H. Erkko)*
27. Hetket ovat kuin laivat,
ne lähtevät armottomasti aikanaan.
Meidän on oltava kuin satama,
tynnosti kaivaten.

28. On kaikki Jumalaa:
Kun haihdut tuuliin,
taas mereen tuovat sinut tuulispäät.
29. On päivä päättynyt, on tullut ilta.
Uus' kotiranta uneen kangastaa.
30. Poissa on tuska, ohi on arki ja työ,
Purjehdus on päättynyt.
Vain lempeät mainingit rantaan lyö,
Isän kotiin matkaaja palaa.
31. Meri huokaa rantakiviin.
Veden yllä linnun lento
aamuaurinkoon.
On muuton aika.
32. Suru on se miten me
muistamme ilon.
Tummien puitten välistä pilkottaa
auringon valaiseman merenselän
kimaltavat kyyneleet.
33. Uupunut matkaaja
rannalla himmeän maan
astui aurinkolaivaan
suureen valkeaan.
34. Hiljaisuuden rannalla
vallitsee suuri vapaus.
35. Voin aavistella rannan tuolla puolen,
mis' soluu venhe onnen valkamaan.
36. Rauha ihmeellinen,
maassa kirkkauden,
ei myrskyjen pauhina soi.
37. Tuulien soitot ovat vaienneet.
Ympäri soi ikityynet veet.

(Aaro Hellaakoski)

Luonto ja ikuisuus

38. Aikamme on lyhyt,
syttyvä, sammuva kuin liekki.
39. Aurinko laskee, jo pitenee varjot,
aika on eron ja jäähyväisten.
Poissa on ystävä kallehin...
(Kari Rydman)
40. Ei häntä, jolta tähdet radan saa,
voi ihmisajatukset taivuttaa.
(Saima Harmaja)
41. Ei mikään voi kuolla,
ei kukat, ei tuuli,
ei rakkaus kuolla voi.
Ohi polku vain kulkee ja kukat jää
taakse ja muualla soi tuuli.
(Aila Meriluoto)
42. Elo mainen kun iltaan raukes,
oli tyyntä ja rauhaista niin.
Joku portti vain hiljaa aukes
ja se iäks suljettiin.
43. Hän, joka antaa kivun
antaa myös lohdutuksen.
44. Kiitos ja siunaus hiljainen myötä,
matkalle, joss' ei tuskaa, ei yötä.
45. Ja kerran tuskaa vailla
hän herää uuteen elämään.
46. Ja rauhan maa
iankaikkinen kangastaa vastaan.
(Aleksis Kivi)

47. Jäi jälkeesi kaipuu
jäi sanaton suru
48. Jätti jäljen ihanan,
kaaren kauniin, loistavan,
lensi syliin Jumalan.
49. Kauneinta on hämärtyessä illoin.
Kaikki taivaan rakkaus on silloin
kerääntynyt valoon tummuvaan...
50. Kauniit muistot eivät koskaan
kuole, eivätkä milloinkaan jätä yksin.
51. Me olemme niin kuin uni
ja niin kuin ruoho maan
joka puhkeaa kukkaan
ja ehtoolla leikataan.
(Mika Waltari)
52. On maa, johonka kaikki polut katoaa.
On Rauhan maa.
(Saima Harmaja)
53. Mit' elomme on, lyhyt hetki
sielumme eloon verraten,
kun ajast' eroaa sen retki,
taivaasta tapaa siipi sen.
(Pär Lagerkvist)
54. Mitä tummempi taivas,
sitä kirkkaammat tähdet.
Mitä suurempi suru,
sitä lähempänä Jumalaa.
55. Muistoista aika rakentaa
lohdutuksen.
56. Murheeseen on kätketty
toivo tulevista päivistä.

muistolauseet jatkuvat sivulla 16

Kukkasidontaa ammattitaidolla

1

2

3

4

5

6

10

11

12

13

14

15

16

17

18

57. Niin lyhyt askel
ajasta ikuisuuteen,
niin kapea raja,
välillä taivaan ja maan.
58. Olen polkuni päässä,
tuhansista erään
ja niitä on täynnä maa.
On viileä ilta,
eräs päivä on mennyt,
on painunut metsien taa.
(Aila Meriluoto)
59. On ajaton avaruus
arjesta irronnut ikuisuus,
on rauha, hiljaisuus.
60. On hiljainen taivaanranta,
eikä lintujen laulu soi.
Ei kuoleman tarkoitusta
aina ymmärtää voi.
61. Pois murheet, huolet raukeaa,
kun taivaan portit aukeaa.
62. On siellä ikuinen kesän maa
sydän uupunut levätä saa.
63. On taivaan riemu rikkaampi,
tuhansin kerroin kirkkaampi
kuin aavistaakaan voimme.
64. Päivä kun nousee,
niin sammuvi tähti.
Ei se iäks sammui,
ken elämästä lähti.
Nuku tähti helmassa päivän!
(Eino Leino)
65. Rakas ystävä ei koskaan kuole.
Hän elää ajatuksissamme,
sydämässämme, muistoissamme.

66. Siellä on polut tasaiset astua.
Siellä ei silmät voi kyyneliin kastua.
Siellä on vihreät kunnaat ja lehdot.
Siellä on pehmeät nukkua kehdot.
67. Rauha olkoon tomullesi,
päivän paiste muistollesi.
68. Siell' ikionnen asunnoissa
on murhe, tuska, huoli poissa.
69. Sydän uupunut levon sai,
valkeni ikuinen sunnuntai.
70. Niin taivas vartoo odottavin tähdin...
Ma sinne palaan, josta kerran lähdin.
71. Hiljaa saapui noutaja lauha
hellästi irrotti kahleet maan.
Kuljetti sinne missä on rauha
missä ei tuskaa milloinkaan.
72. Me muistamme silmäsi kirkkahat,
me muistamme hymysi hyvän.
Jätit meille muiston niin valoisan,
niin kauniin, rakkaan ja syvän.
73. Hyvän ihmisen muisto
miten mieltä se lämmittää
miten aina sen soinnusta sieluun
sävel pieni soimaan jää.
74. On lepo jossakin,
särkymätön syvä rauha.
(Saima Harmaja)
75. Sydämässä soi
laulu hiljainen ja sanaton.
Metsä hiljaa huminoo
kiire poissa on.

76. Ei ole varjoa kenenkään
saapuvan yllä.
On vain aamu.
On vain perille pääsy.
(Anna-Maija Raittila)
77. Niin aukes portti viimeinen
valoon ja lauluun lintujen.
78. Oon onnellinen vaeltaja,
käyn maailmasta parempaan.
Ei siellä tuskaa, vaikeuksia.
On kirkas määrä matkallain.
79. Kaiken tänne jätän
rikkaan kauniin maan.
Nousen taivaan sineen
ruskoon punertavaan.
80. Pois aurinko painui, lankesi ilta
jäi taivahan rannalle säihkyvä silta
mut kaukaa korven tummuvan yöstä
soi laulu ihmisen työstä.
(Eino Leino)
81. Mit' elomme on, lyhyt hetki
sielumme eloon verraten,
kun ajast' eroaa sen retki,
taivasta tapaa siipi sen.
(Pär Lagerkvist)

Säkeitä vanhemmille

82. Aina valvoit vaivan nähden,
muill' ett' ilo, onni ois.
Ensi murhe emon (isän) tähden
meill' on mentyäsi pois.
(O. Manninen)
83. Pois murheet, huolet raukeaa,
kun taivaan portit aukeaa.

84. On taivaan riemu rikkaampi,
tuhansin kerroin kirkkaampi
kuin aavistaakaan voimme.
85. Sai lohduttajan luona
hän lepovalkaman,
kun lepää pieni vuona
povella kaitsijan.
(O. Manninen)
86. Sammui loiste silmien valon,
taukosi sykintä sydämen jalon,
herposi käsi auttava, antava,
rakkaus kaikkien kuormia kantava.
Päivän paiste muistoillesi.
87. Hiljaa tarttui käsi Herran
käteen väsyneen.
Hiljaa siirtyi sielu
lepoon iäiseen.
88. Hymy hyytyi, silmä sammui,
pois kulki kultainen elämä.
(Eino Leino)
89. Kaunis on kuunnella
kutsua luoja,
nukkua pois, kun jo uupunut on.
90. Vain heille on annettu levonmaa,
kuin kehto se heitä keinuttaa,
ikisuvista talviin, keväisiin
ne haihtuvat vuosien kierroksiin.
91. Suuri oppaamme tuntevi kyllä
joka ikisen askeleen.
Hänen kätensä meillä on yllä,
kun kutsuvi kirkkauteen.
92. Kun pitkän elämän elää saa
voi rauhassa nukahtaa.
Kun kaikki on valmista
tehty työ, on edessä rauhaisa yö.

93. Ei tunnu tuska, ei vaiva mainen,
on rauha sydämessä kärsineen.
94. Helppo on maata
päivätyön tehneen,
rauha on palkka
raatajan parhain.
(Eino Leino)
95. Itsesi uhasit, kaikkesi annoit,
hellien meitä vaalit ja kannoit.
96. Päätyi pitkä kaari elon,
väsynyt on saanut levon.
Nuku unta rauhaisaa.
97. Olit aina niin hyvä ja auttavainen,
oli sydämes jalompi kultaa.
98. Täyttyi määrä päivien,
joutui päivä iltaan.
Kääntyi katse
taivaan kaarisiltaan.
99. Nuku rauhassa äiti (isä) kulta
tyyntä on tuonen mailla.
100. Siunattu olkohon, äiti (isä), sun tiesi
siunattu matkasi viimeinen.
101. Tähtien tuikkiessa katseen mä nään.
Se kulkijan tiellä on lohtuna,
se lämmittää hyytävän sään.
(R. Helismaa)
102. Pois päivä meiltä kulki,
yö tummaan helmaan sulki.
Vaan valo kirkas, toinen
tuo armon aurinkoinen
valaisee yönkin loistollaan.

103. Älä salpaa surua luotasi,
kun kaarisiltaa teet;
ei mikään kimalla kauniimmin
kuin puhtaat kyöneleet.

Lapsille ja nuorille

104. Ei ollut lapsonen tänne luotu
maailman virtojen vietäviin,
vain taivaan lainaksi meille suotu,
ja siksi muuttikin taivaisiin.
105. Hetken leikit, lapsi pieni,
kera veikon, siskojen.
Hetken tunsit maiset tuskat,
pääsit ikionnehen.
106. Hän oli taimi sun tarhassas
ja varten taivasta luotu.
107. Jumala, katso pienen
karitsasi puoleen,
kun uupunein käsin
sen sinulle ojennamme!
(Elina Vaara)
108. Niin lähdit, enkeli kultainen,
luo taivaan omien enkelten.
109. Tuonen lehto, öinen lehto,
siell' on hieno hietakehto,
sinnepä lapseni saatan.
(Aleksis Kivi)
110. Nyt Herran yrttitarhaan
sä muutit lapsonen,
sait onnen osan parhaan
ja suojan suloisen.

111. Näin taimen otti varhain
pois Herra taltehen.
Hän mailla taivaan tarhain
on lilja valkoinen.
(Z. Topelius)
112. Oli iloa täynnä ne päivät,
jotka luonamme viivyt.
Sun leikkisi kesken jäivät,
pois taivaan pihaille siirryit.
113. On tuonelan lehdossa rauhaisaa
siellä lapseni uupunut uinahtaa,
sinne yllä ei myrskyt maailman
eikä häiritse rauhaa nukkuvan.
114. Varhain luotamme lähdit täältä,
et kestänyt myrskyjä maailman.
Nyt isän ylhäisen luona siellä,
on sulla aarteheet taivahan.

Muita säkeitä

115. Hellästi, varovasti heittäkää multaa,
isän (äidin) arkulle, siellä on kultaa.
116. Kädet ahkerat
vuoksemme uurastaneet,
lepoon iäiseen ovat vaipuneet.
117. Sinä ansaitset
kiitokset kauneimmat,
ikilevon pyhän ja rauhaisan.
118. Sä nukuit. Sinut kannoin
mä valoon korkeaan.
119. Sun Jumalalle annoimme
- emme multaan kirkkomaan -.

120. Niin lyhyt oli onnemme latu,
niin kaunis kuin kaunein satu
vain muistot ja rakkaus jäljellä on
ja rakkaus sammumaton.
121. Hetkenä illan keväisen hiljeni
sydän kultainen. Lähtösi vaikeaa
kestää on, surumme suuri ja sanaton.
Lohtuna muistot rakkaat.
122. Murtuu elon siteet, kaikki häviää.
Muiston kauniit kiteet,
vain pysyviksi jää.
123. Kun ikuisuuden kutsu soi,
ei ihmiskäsi mitään voi.
124. Päivät kirkaat,
päivät kyyneleiset siunaa Herra.
125. Elämä ja kuolema ovat yhtä
Niin kuin joki ja meri ovat yhtä.
126. Tyynesti kestit tuskien taakan,
uuvuit, kun sairaus voimasi vei.
Nukkuos rauhassa kauneinta unta,
muistosi koskaan unhoitu ei.
127. Kun käy kuolemaan
rauhaan silloin mennä saan.
128. Kaikk' on niin hiljaa mun ympärillään
kaikk' on niin hellää ja hyvää.
Kukat suuret mun aukeavat
sydämässään
ja tuoksuvat rauhaa syvää.
129. Koskaan en vois palkita
mitä sulta saanut oon.
Herra kerran taivaassa
rakkautes palkitkoon.

130. Ylitse kaikkien kyyneliä
tuhat muistoa meitä lohduttaa.
Ne tallessa päivien menneiden
- tuhat muistoa kultaakin kalliimpaa.
131. Askeleet pienet arkana käy,
missä on pappa, ei pappaa näy.
132. Ylistys, kiitos iäinen
Karitsa, nyt jo sulle,
kunnia suuri, riemuinen,
kun portti aukes mulle.
133. Me tiedämme, sinun on parempi näin.
Kivut poissa, tuskat takana päin.
Suo anteeksi silti kyyneleet nää,
ne rakkautta on ja ikävää.
134. Niin äkkiä lähdit luotamme pois,
on niin kuin unta se vieläkin ois.
Ei läheinen arvaa, ei silmä nää,
miten lähellä onkaan määränpää.
Joka päivä voi olla viimeinen,
joka hyvästijättö ikuinen.
135. Suru on suuri, on kyyneleitä, mummu
loistathan meille tähtenä taivaan.
136. Jäi tyhjäksi polkusi kotimme tiellä,
voi miten toivoimme sinun toipuvan
vielä. Mutta et jaksanut enää kestää,
sun lähtöäs emme voineet estää.
137. Ei auttanut apu maallinen,
ei rakkaus, rukous läheisten.
Itkien kaipaamme hiljaa.
138. Ei pihalla enää kulkijaa,
vain kodissa muistot asustaa.
Me katsomme jälkiä kättesi töiden
kiittäen, kaivaten, ikävöiden.

139. Taivaan isän huomassa,
enkeleiden helmassa,
lepää pappa rauhassa.
140. Ei ollut lapsonen tänne luotu
maailman virtojen vietäviin,
vain taivaan lainaksi meille suotu,
ja siksi muuttikin taivaisiin.
141. Ei elämä pääty kuolemaan,
vaan vaihtuu uuteen parempaan.
142. Jäi ahkera työsi muistoksi meille,
hyvän sydämesi ohjeet elämän teille.
Sä aina muistit ja huolta kannoit,
et paljon pyytänyt,
vaan kaikkesi annoit.
143. Kesäiset puut humiskaa hiljaa,
haudalla nukkujan.
Hän lähti kauneimmillaan
kun kesä kukkaan aukes.
144. Elon illan myötä sun matkas
päättyi ja uneen uuvutti väsyneen.
Ei tunnu tuska, ei vaiva mainen
on rauha sydämessä nukkuneen.
145. Kun Luoja niittää kypsää viljaa,
ovat tähkät viljan aitoa kultaa.
Kimallus tähkien taivaalla tähtin
loistaa, valaisten meille tietä kohti
Luojan puutarhaa.
146. Hän kutsuu luokseen,
ken vaivoin taakkaa kantaa.
Hän väsynyttä virvoittaa,
Hän armahtaa ja rauhansa Hän antaa.

147. Kun Luojamme niittää
kypsää viljaa
ja noutaa matkaajan väsyneen,
kun sydän lämpöinen
sammuu hiljaa,
oisko aihetta muuhun
kuin kiitokseen.
148. Niin väsyneenä loppumatkan kuljit,
uneen rauhaisaan sä silmäsi suljit.
Ei yllättäen, mutta äkkiä kuitenkin,
hiljени sydän kultainen.
Muisto kaunis voimaa antaa,
surun raskaan hiljaa kantaa.
149. Sitä mitä kaipaamme
emme menetä koskaan.
Sitä jota rakastamme
kaipaamme aina.
150. Olen siirtynyt
rauhaan lempeään,
silti teidän olen,
lähellenne jään.
Tallentakaa menneen
parhaat muistot,
muiden olla antakaa,
kuin ennen voimissani,
te minut muistakaa.
151. En saata uskoa vieläkään,
että olet jo lähdössä.
Näin pianko tuuli käy ylle pään
ja pakenee elämä?
Nyt tahtoisin kiitoksen sopertaa,
vaikka hukkuu se kyyneliin.
Niin monta jää muistoa ihanaa
näihin vuosiimme yhteisiin.

152. Saisipa jokainen lähteä näin:
Kauniisti, hiljaa, yllättäin.
Mielessä muistot vuosien.
Luonto on hellä ja ihmeellinen.
153. On koti niin tyhjä ja autio.
On suru niin raskas kantaa.
Ei kuulu sun äänesi rakkahin,
sydän hiljaa itkien kaipaa.
154. Sinä odotit kevättä,
kesää uutta,
sen valoa, lämpöä, suloisuutta.
Sait kauneimman,
ihanan uuden maan.
Jäimme sinua
kyynelin kaipaamaan.
155. Tuli matkallas enkeli taivaasta vastaan,
sanoi: Tule mukaani luo Isän taivaan.
Hän sulle levon ja rauhan antaa,
ei tarvitse huolta, murhetta kantaa.
156. Et jättänyt meitä.
Et ole vaiti.
Olet lintujen laulu taivaalla.
Olet kuiskaus metsän polulla.
Olet henkäys rakkaittesi poskella.
Muistosi säilyy aina.
Käy enkeli vierelläs taivaanrantaa,
on kulkusi kevyttä, jalkasi kantaa.
Et kipua tunne taivaantiellä,
monet on rakkaat vastassa siellä.
Muistosi elää keskellämme,
säilyen aina sydämissämme.

157. Et ole ikiunessa, et ole poissa,
olet tuhat tuulta puistikossa,
olet valkea välke aallokossa,
olet timantti hankien loistossa.
Et jättänyt meitä, et ole vaiti,
olet lintujen laulu taivaalla,
olet kuiskaus viljapellolla,
olet henkäys rakkaasi poskella.
158. Nyt olen vapaa ja mukana tuulen
saan kulkea rajalle ajattomuuden.
Olen kimallus tähden, olen pilven lento
olen kasteisen aamun pisara hento.
En ole poissa, vaan luoksenne saavun
mukana jokaisen nousevan aamun
ja jokaisen tummuvan illan myötä
toivotan teille hyvää yötä.
159. Lähti lentoon enkeli taivaan
tuli luokse väsyneen sairaan.
kosketti hiljaa posken nukkaa
silitti hellästi hopeista tukkaa.
Nosti siivelleen äitimme/ isämme
armaan viedäkseen hänet taivaan
tarhaan.
160. Taas valo viiltää taivaanrantaa,
se päivän yöstä erottaa.
On tullut aika pois se antaa,
jota niin paljon rakastaa.
Sen järjellä ymmärrän:
kun toinen lähtee, toinen jää.
Vain pieni lapsi sisälläni
ei sitä tahdo käsittää.
Hyvää matkaa, hyvää matkaa
kulje kanssa enkelin.
Hyvää matkaa, hyvää, matkaa
sinua paljon rakastin.

161. Vilkuta tähtenä taivaalta,
meillä on ikävä sinua.
Sydämes kaunis ja mielesi jalo,
sisälläs aina elämän palo,
lohtua Jumala murheeseen anna
(Mattia) hellästi kotihin kannaa.
162. Järven rantoja laineet huuhtelee,
puut hiljaa kuiskii, kuuntelee.
Ei saavu soutaja venheelleen,
ei lähde vesille verkoilleen.
163. Pilvien reunalta katselet meitä
kysyt, miksi noin paljon kyyneleitä.
Olit puoliso hyvä, isä parhain
sinut luotamme otettiin liian varhain.
164. Niin aurinko laski ja tummeneva
iltarusko saattoi rakkaan ihmisen
lepoon ja rauhaan.
165. Oli kanssasi hyvä taivaltaa,
kättäs viimeiseen asti puristaa.
Olin vierelläs, koetin lähtöäs keventää.
Sulle halusin hellimmän lähdön antaa.
Jään sinua kyynelin kaipaamaan.
On niin ikävä.
166. Minä ajattelen sinua illassa
hämärtyvässä. Sytytän pöydälle
kynttilän-aivan kuin olisit
tässä, Minä ajattelen sinua
tuoksussa syksytuulen laulussa
muuttolintujen kuiskauksesi kuulen.
167. Minä ajattelen sinua missä vain ikinä
kuljen syvälle, syvälle sisimpään
kuvasi rakkaan suljen.

(A-M Kaskinen)

168. Olen siirtynyt rauhaan lempeään.
Silti teidän olen, lähellenne jään.
Tallentakaa menneen parhaat muistot,
muiden olla antakaa, kuin ennen
voimissain, te minut muistakaa.
(Aila Meriluoto)
169. Emme arvannet iltana kesäisen, ett' oli
päiväsi viimeinen. Tuli lähtösi meille
niin odottamatta monet kiitokset jäivät
lausumatta. Oli rakkaamme vuoro
lähteä pois, vaikk' emme sua vielä
antaneet ois. O muistosi kaunis,
kirkas ja hyvä, ja meillä on tunne,
olet luonamme yhä.
170. Muistakaa minua sellaisena kuin
kerran olin; silloin elämäni laulu soi.
Muistakaa ne ajatukset, joita silloin
ajattelin. Muistakaa rakkauttani,
jonka teille annoin.

OULUN HAUTAUSTOIMISTO

Asemakatu 21, 90100 Oulu

p. (08) 311 2158, faksi (08) 312 0962

oulunhautaustoimisto@arvokovaoy.fi

IIN HAUTAUSTOIMISTO

Haminantie 1, 91100 Ii

p. (08) 817 6100, faksi (08) 817 6105

iinhautaustoimisto@arvokovaoy.fi

www.arvokovaoy.fi

